

Vlaams
Parlement

ingediend op **384** (2014-2015) – Nr. 1
3 juni 2015 (2014-2015)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met de overeenkomst
tussen de regering van het Koninkrijk België
en de regering van het Eiland Man
tot het vermijden van dubbele belasting
en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting
inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol,
beide ondertekend te Brussel op 16 juli 2009

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet.....	13
Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen	17
Advies van de Raad van State	23
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	31
Ontwerp van decreet.....	35
Bijlagen:	
– Nederlandse vertaling van de overeenkomst.....	41
– Engelse tekst van de overeenkomst.....	75

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING**1. Samenvatting**

Dubbelbelastingverdragen (DBV) zijn verdragen waarin twee staten of uitzonderlijk meer dan twee staten afspreken hoe zij de heffing van hun belastingen op elkaar afstemmen met als voornaamste doel te voorkomen dat eenzelfde belastbare materie tweemaal wordt belast.

De overeenkomst tussen België en Eiland Man is een klassiek dubbelbelastingverdrag, maar ze is enkel van toepassing op bestaande en latere belastingen naar het inkomen van allerlei oorsprong. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de verdragsluitende partijen met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie (nationale behandeling) en onderling overleg.

Dit ontwerp van instemmingsdecreet kadert in de strategische doelstelling 'Vlaanderen onderhoudt goede relaties met buitenlandse overheden' uit de beleidsnota Buitenlands Beleid, Internationaal Ondernemen en Ontwikkelingssamenwerking.

2. Situering

- De strijd tegen de belastingparadijzen en de schadelijke belastingpraktijken

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Hoewel de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij echter ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor belastingparadijzen en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffendere aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op de uitwisseling daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de

toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

- Opbouw van het internationale proces met focus op de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het Global Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot de uitwisseling van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. De uitwisseling van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modeltekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België in eerste instantie voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

- De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, §5, van de OESO-modeltekst. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992 (WIB '92), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkaardig was aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In de versie van 2008 van het OESO-modelverdrag heeft België bovendien vastgehouden aan zijn principiële voorbehoud, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een bepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

- Versnelling van het proces

De groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij het OESO-model. De staten die deel uitmaken van het Global Forum, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van het OESO-model. België stond op de 'grijze lijst' van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de grijze lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die de uitwisseling van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van het OESO-model. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de 'witte lijst' met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen (Tax Information Exchange Agreements, TIEA's) ondertekend om de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in de uitwisseling van inlichtingen.

Een reeks adviezen van de Raad van State, afdeling Wetgeving, in 2010 verstrekt aan de federale overheid, heeft gesteld dat indien in belastingverdragen of wijzigende protocollen gewag wordt gemaakt van "belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de overeenkomstsluitende staten", deze bepaling niet alleen beperkt is tot federale belastingen of oneigenlijke gewestbelastingen die nog altijd door de federale overheid worden geïnd. Deze bepaling kan volgens de Raad van State eveneens slaan op deelstaatbelastingen die door de deelstaten zelf worden geïnd. Het gaat dus om gemengde verdragen.

– Belang voor Vlaanderen

Dubbelbelastingverdragen handelen over het geheel van gewestbelastingen, dit wil zeggen zowel degene die zijn vermeld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, als degene die de gewesten (zouden) heffen op grond van de fiscale autonomie die artikel 170, §2, van de Grondwet hen toekent.

Artikel 2 van de overeenkomst bepaalt dat de overeenkomst aan Belgische zijde van toepassing is op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op de genoemde belastingen.

Sinds de regionalisering van de onroerende voorheffing via de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten, beogen DBV dus ook een gewestbelasting.

Artikel 25 van de overeenkomst verbiedt discriminatie op fiscaal vlak op grond van nationaliteit. In België betreft dit verbod tevens het geheel van de gemeenschaps- en gewestbelastingen, want paragraaf 7 van dit artikel bepaalt dat de nationale behandeling geldt voor belastingen van elke soort en benaming, ongeacht artikel 2.

3. Inhoud

Deze overeenkomst is een klassiek dubbelbelastingverdrag, maar ze is enkel van toepassing op bestaande en latere belastingen naar het inkomen van allerlei oorsprong. Ze heeft tot doel dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen te vermijden en belastingontduiking te voorkomen. De overeenkomst regelt ook de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. Die inlichtingen zijn noodzakelijk voor de toepassing van de overeenkomst en van de interne wetgeving van de verdragsluitende partijen met betrekking tot de door de overeenkomst beoogde belastingen. Tevens bevat de overeenkomst bepalingen inzake non-discriminatie (nationale behandeling) en onderling overleg.

4. Procedureverloop

4.1. Totstandkoming

Na de onderhandelingen tussen de federale overheid en de autoriteiten van het Eiland Man, ondertekenden zij de overeenkomst en het protocol in Brussel op 16 juli 2009.

De voorbije jaren beschouwde de federale overheid belastingverdragen als een exclusief federale aangelegenheid. Naar aanleiding van een reeks internationale overeenkomsten inzake de uitwisseling van inlichtingen, heeft de afdeling Wetgeving van de Raad van State in een aantal adviezen over voorontwerpen van federale instemmingswetten echter verklaard dat het sluiten van die verdragen niet alleen het volgen van de procedure eigen aan gemengde verdragen noodzakelijk maakt, maar dat eveneens intrafederaal overleg moet worden gepleegd over het opmaken van dergelijke verdragen.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van de voorliggende akten vast. Zowel de federale staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht. De ICBB heeft deze beslissing van de WGV op 20 januari 2011, via de schriftelijke procedure, stilzwijgend bekrachtigd.

4.2. Constitutionele positie van het Eiland Man

Het Eiland Man maakt geen deel uit van het Verenigd Koninkrijk, maar is een kroonbezit (crown dependency) met intern zelfbestuur, waar de Koningin als Lord of Man staatshoofd van is. De Tynwald, het parlement van het eiland, komt sinds 979 samen en is daardoor de oudste continu bestaande volksvergadering ter wereld.

Het Verenigd Koninkrijk staat in voor de internationale betrekkingen en defensie van het eiland, maar de regering van het Eiland Man kan voor een aantal aangelegenheden die niet zijn voorbehouden aan de Kroon, autonoom verdragen sluiten. Het voorliggende dubbelbelastingverdrag is hier een voorbeeld van.

Net als de twee andere kroonbezittingen, de baljuwschappen Jersey en Guernsey, maakt het Eiland Man in beginsel geen deel uit van de Europese Unie (zie artikel 355.5, c, van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie), tenzij voor specifieke aangelegenheden. Het gaat dan met name om de deelname aan de douane-unie, het btw-gebied en de toepassing van het vrij verkeer van goederen, maar niet dat van diensten, kapitaal en personen. Inwoners van het Eiland Man zijn Britse burgers, en dus ook burgers van de Europese Unie, maar het vrij verkeer van personen is enkel op hen van toepassing als ze, hetzij door afstamming, hetzij door langdurig verblijf, een voldoende band hebben met het eigenlijke Verenigd Koninkrijk.

4.3. De adviezen van de strategische adviesraden

De Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) bracht op 19 april 2012 advies met kenmerk 2012/8 uit over de voorontwerpen van instemmings-decreet met de DBV tussen België en respectievelijk de Seychellen, Bahrein en het Eiland Man. De adviesraad verwijst naar eerder uitgebrachte adviezen met betrekking tot de buurlanden en beperkt zich tot enkele aandachtspunten over de inhoud van de overeenkomsten.

De SARiV stelt vast dat artikel 2, §4, van de overeenkomst over een latere uitbreiding tot identieke of soortgelijke belastingen bij wederzijds akkoord, voldoende flexibel is

geformuleerd, zodat het niet telkens zal moeten worden aangepast naar aanleiding van een wijziging van de bevoegdheidsverdeling tussen de overheidsinstellingen in België.

De raad stelt vast dat in tegenstelling tot de twee andere overeenkomsten de overeenkomst met het Eiland Man het begrip 'pensioenfonds' definieert (artikel 3) en verschillende bepalingen bevat omtrent pensioenfondsen.

Artikel 27, §5, van de overeenkomst met het Eiland Man speelt reeds in op de problematiek van het bankgeheim. Hierdoor is er in tegenstelling tot de overeenkomsten met de Seychellen en Bahrein geen nood aan een protocol tot wijziging van de overeenkomst van 2009.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerkingen van de SARiV en stelt vast dat de SARiV zich akkoord verklaart met het voorontwerp van decreet. De regering is van mening dat dit beleidsadvies geen repliek van haar vergt.

Het dagelijks bestuur van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) besliste tijdens zijn vergadering van 3 oktober 2012 geen advies uit te brengen wegens de beperkte sociaal-economische impact voor Vlaanderen. De raad van de SERV heeft deze beslissing op 14 november 2012 bekrachtigd.

De Vlaamse Regering neemt hiervan akte en meent dat met deze beslissing is voldaan aan de voorwaarden van het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV.

4.4. Het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 24 mei 2012, met kenmerk 51.366/1, drie opmerkingen, naar aanleiding van het voorontwerp van decreet.

De Raad van State is van mening dat de Vlaamse Regering alsnog het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) moet aanvragen, overeenkomstig het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV. Volgens de Raad zou de SERV hetzij een algemeen standpunt ten opzichte van alle belastingverdragen moeten innemen, hetzij geval per geval daarover moeten oordelen.

De Raad van State stelt de vraag wie in België een gevolg zal geven aan een verzoek om inlichtingen vanwege de overheid van Eiland Man. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, kunnen onder 'bevoegde autoriteit' verschillende overheden in België worden verstaan. De Raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot wie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad stelt voor om daarover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Met betrekking tot de in artikel 27, §§6 en 7, opgenomen sanctieregeling meent de Raad van State dat – gelet op het voor strafbepalingen geldende legaliteitsbeginsel – bij decreet zal moeten worden bepaald wat de omschrijving "straffen waarin de nationale wetgeving van de aangezochte Partij voorziet voor iemand die nalaat om inlichtingen te geven die belangrijk zijn voor de uitvoering van haar binnenlandse belastingwetgeving" in artikel 27, §6, van het dubbelbelastingverdrag precies inhoudt, en wat wordt bedoeld met de "gepaste dwangmaatregelen" in artikel 27, §7, van het verdrag.

De Vlaamse Regering antwoordt als volgt op dit advies van de Raad van State.

De Vlaamse minister bevoegd voor Financiën heeft het advies van de SERV aangevraagd. De SERV heeft daarop geantwoord met een brief die in de volgende paragraaf is vermeld.

Met het oog op het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen, hebben de federale overheid, de gewesten en de gemeenschappen twee samenwerkingsakkoorden uitgewerkt:

- een samenwerkingsakkoord inzake wederzijdse invorderingsbijstand (zoals gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 24 april 2014);
- een samenwerkingsakkoord inzake administratieve samenwerking (dit is klaar om te worden geagendeerd op het overlegcomité).

Wat betreft het door de Raad van State aangehaalde probleem met het voor strafbepalingen geldende legaliteitsbeginsel is niet meer aan de orde door de inwerkingtreding van artikel 3.13.1.3.1. van de Vlaamse Codex Fiscaliteit, zoals uiteengezet onder de artikelsgewijze toelichting bij artikel 27. Ook de “gepaste dwangmaatregelen” worden toegelicht bij de artikelsgewijze toelichting bij artikel 27.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

1. De overeenkomst

Artikel 1 bepaalt dat de overeenkomst van toepassing is op personen die inwoner zijn van één of van beide verdragspartijen.

Artikel 2 geeft een overzicht van de belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. Het betreft de belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een verdragspartij of haar staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Belastingen naar het inkomen zijn alle belastingen die worden geheven naar het ganse inkomen of naar bestanddelen daarvan, met inbegrip van belastingen op winsten verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering. In België is deze overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen.

De overeenkomst is ook van toepassing op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde overheden van de verdragspartijen zullen elkaar in kennis stellen van belangrijke wijzigingen in hun regelgeving inzake belastingen.

Artikel 3 geeft een reeks begripsomschrijvingen, onder meer een definitie van de verdragspartijen, hun grondgebied, de bedoelde rechtssubjecten, de bevoegde overheid en het internationale verkeer. De bevoegde autoriteit voor België is de minister van Financiën of diens bevoegde vertegenwoordiger.

Artikel 4 bepaalt wat wordt bedoeld met 'inwoner van een partij'. Het betreft iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die verdragspartij, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn of haar woon- of verblijfplaats, plaats van leiding of een andere soortgelijke omstandigheid. De term omvat eveneens elke politieke onderverdeling of plaatselijke gemeenschap van een partij en een pensioenfonds, maar niet personen die in die verdragspartij alleen aan belasting zijn onderworpen op basis van inkomsten uit in die partij gelegen bronnen. Er geldt een aparte regeling voor personen die inwoner zijn van beide verdragspartijen.

Artikel 5 betreft de definitie van een vaste inrichting van een onderneming.

De artikelen 6 tot en met 22 hebben respectievelijk betrekking op inkomsten uit onroerende goederen, waaronder de onroerende voorheffing waarvoor de Vlaamse overheid bevoegd is (artikel 6), ondernemingswinst (artikel 7), internationaal vervoer per schip of vliegtuig (artikel 8), afhankelijke ondernemingen (artikel 9), dividenden (artikel 10), renten (artikel 11), royalty's (artikel 12), vermogenswinst (artikel 13), inkomsten uit een zelfstandig beroep (artikel 14), inkomsten uit een dienstbetrekking (artikel 15), zitpenningen in vennootschappen (artikel 16), inkomsten van kunstenaars en sportbeoefenaars (artikel 17), pensioenen (artikel 18), inkomsten uit overheidsfuncties (artikel 19), betalingen aan hoogleraren, leraren en vorsers (artikel 20), betalingen aan studenten en stagiairs (artikel 21) en niet uitdrukkelijk vermelde inkomsten (artikel 22).

Artikel 23 bepaalt dat een persoon die inwoner is van een verdragspartij en inkomsten uit de andere partij verkrijgt, niet gerechtigd is tot belastingvermindering of -vrijstelling indien die persoon voordeel wilde halen uit de verdragsbepalingen.

Artikel 24 bevat een reeks maatregelen die op het grondgebied van het Eiland Man, respectievelijk in België, moeten worden toegepast tot het voorkomen van een dubbele belasting. Ze slaan, wat België betreft, op andere inkomsten dan dividenden, renten en royalty's (artikel 24, §2, a en b), respectievelijk op dividenden, renten, royalty's en verliezen van een onderneming (artikel 24, §2, c tot e).

Artikel 25 (non-discriminatie) bevat een clausule van nationale behandeling van personen en bedrijven. Inwoners of bedrijfszetels van de ene verdragspartij mogen niet minder gunstig worden behandeld dan die van de andere verdragspartij.

Artikel 26 houdt een regeling van geschillen in, hetzij een eenzijdige regeling, hetzij een met wederzijdse instemming van de verdragspartijen. Elke persoon die van oordeel is dat de maatregelen van een verdragspartij of van beide partijen leiden tot een belastingheffing die in strijd is met verdragsbepalingen, kan immers, binnen de drie jaar nadat de getroffen maatregel voor het eerst te zijner kennis is gebracht, het bezwaar voorleggen aan de bevoegde overheid van de verdragspartij waarvan hij of zij inwoner is of de nationaliteit bezit.

Artikel 27 regelt de uitwisseling van inlichtingen. De bevoegde overheden van de verdragspartijen wisselen de inlichtingen uit die relevant zijn voor de uitvoering van de verdragsbepalingen of voor de toepassing of tenuitvoerlegging van de interne wetgeving inzake alle belastingen waarop de overeenkomst van toepassing is. De inlichtingen worden op dezelfde manier geheimgehouden als die welke onder de nationale wetgeving zijn verkregen; ze worden slechts verstrekt aan de bevoegde personen of overheden die de inlichtingen enkel gebruiken voor officiële doeleinden. Deze personen of overheden mogen melding maken van de inlichtingen tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

In geen geval mag dit verdragsartikel zo worden uitgelegd dat het een verdragspartij de verplichting zou opleggen 1° om administratieve maatregelen te treffen in afwijking van de wetgeving en de administratieve praktijk van deze of gene partij; 2° om inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of de normale gang van de administratieve werkzaamheden van deze of gene partij; 3° om inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze onthullen of in strijd zouden zijn met de openbare orde.

De aangezochte partij stelt alles in het werk om de gevraagde informatie te verkrijgen, zelfs wanneer zij die inlichtingen niet nodig heeft voor haar eigen belastingheffing. In geen geval kunnen de beperkingen zo worden uitgelegd dat ze een verdragspartij toestaan het verstrekken van gegevens te weigeren met als enige motivering dat die inlichtingen niet van binnenlands belang zijn.

Paragraaf 5 van dit artikel maakt de uitwisseling van welbepaalde inlichtingen, meer bepaald bankgegevens, mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een verdragspartij niet toestaat dat bewuste inlichtingen worden ingewonnen en verstrekt. De belastingadministratie van de aangezochte partij heeft de bevoegdheid om te vragen inlichtingen bekend te maken en om een onderzoek en verhoren in te stellen. Bankdocumenten worden enkel op verzoek uitgewisseld. In de Nederlandse vertaling van de overeenkomst moet men de term "zaakwaarnemer" lezen als "trustee" en de woordengroep "eigendomsbelangen in een persoon" als "eigendomsrechten van een persoon".

Paragraaf 6 bevat een sanctieregeling die de straffen waarin de nationale wetgeving van de aangezochte partij voorziet voor iemand die nalaat om inlichtingen te verstrekken die belangrijk zijn voor de uitvoering van haar binnenlandse belastingwetgeving, van toepassing verklaart op gelijkaardige situaties in het kader van de uitvoering van artikel 27, §5, van het dubbelbelastingverdrag tussen België en het Eiland Man. De straffen van titel III, hoofdstuk 15, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit, zijn ook van toepassing op artikel 3.13.1.3.1 Vlaamse Codex Fiscaliteit. Indien bijgevolg iemand nalaat om inlichtingen te verstrekken die worden gevraagd ten gevolge van een verzoek om inlichtingen van een buitenlandse staat "overeenkomstig de bepalingen met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen in een van toepassing zijnde overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting of een andere internationale overeenkomst in het kader waarvan de wederkerigheid is gewaarborgd" kunnen de straffen zoals voorzien in hoofdstuk 15 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit worden toegepast. Bijgevolg is het door de Raad van State aangehaalde probleem met het voor strafbepalingen geldende legaliteitsbeginsel niet meer aan de orde.

Paragraaf 7 bevestigt dat wanneer een persoon weigert om inlichtingen te verstrekken die gevraagd zijn overeenkomstig artikel 27 van de overeenkomst of die inlichtingen niet geeft binnen de termijn die is vastgelegd door de belastingadministratie van de aangezochte Staat, de aangezochte Staat alle beschikbare 'gepaste dwangmaatregelen' tegen die persoon mag nemen.

Wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, omvatten die dwangmaatregelen de procedure in kort geding die wordt geregeld door de artikelen 584 tot 589 en 1035 tot 1041 van het Gerechtelijk Wetboek. In de mate dat de aanslagtermijnen van de wetgeving van het Eiland Man zouden kunnen vervallen indien de inlichtingen niet binnen een redelijke termijn worden verkregen, maakt de Vlaamse belastingadministratie de zaak aanhangig bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg door middel van een procedure in kort geding. Zij roept de urgentie in om aan de voorzitter te vragen om de betrokken persoon op te leggen de gevraagde inlichtingen te verstrekken. De administratie vraagt daarnaast dat die persoon veroordeeld wordt om een dwangsom te betalen ingeval hij geen gevolg geeft aan de uitspraak in kort geding.

Paragrafen 8 en 9 regelen respectievelijk inlichtingen in de vorm van getuigenverklaringen en gewaarmerkte afschriften van onbewerkte oorspronkelijke documenten en de aanwezigheid van vertegenwoordigers van de verzoekende partij bij ondervragingen en onderzoeken.

Artikel 28 regelt de onderlinge bijstand voor de invordering van belastingvorderingen. Overeenkomstig artikel 29 tasten de verdragsbepalingen in geen geval de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke vertegenwoordigingen en consulaire posten genieten.

Artikel 30 stelt dat de overeenkomst in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de ene verdragspartij aan de andere meldt dat haar interne procedure is beëindigd. De bepalingen van het protocol zijn van toepassing voor de belastbare tijdperken die eindigen op of na 1 januari van het jaar dat volgt op dat waarin de overeenkomst in werking treedt.

Artikel 31 bepaalt dat de overeenkomst van kracht blijft totdat een verdragspartij haar opzegt.

2. Het protocol

Naast de overeenkomst, ondertekenden de federale overheid en die van het Eiland Man op dezelfde datum een protocol met enkele aanvullingen op de overeenkomst.

De verdragsbepalingen beletten de toepassing niet van de overeenkomst tussen België en het Eiland Man van 19 november 2004 waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in de Spaarrichtlijn (paragraaf 1).

Een inkomensbestanddeel dat is verkregen via een entiteit die fiscaal transparant is, wordt beschouwd als zijnde verkregen door een inwoner van een verdragspartij voor zover het bestanddeel voor de toepassing van de belastingwetgeving van die partij wordt behandeld als het inkomen van een inwoner (paragraaf 2).

Wat het Eiland Man betreft, omvat de term 'persoon' enkel een trust wanneer en voor zover die trust onderworpen is aan de Manxbelasting naar het inkomen (paragraaf 3).

De bevoegde overheden van de partijen overleggen in verband met de toepassing van verdragsartikel 9, §3, over fraude door ondernemingen (paragraaf 4).

Paragraaf 5 specificeert de uitoefening van een dienstbetrekking.

De bepalingen van artikel 23 mogen niet aldus worden uitgelegd dat zij een verdragspartij beletten om de bepalingen van haar nationale wetgeving toe te passen die betrekking hebben op het voorkomen van belastingontduiking (paragraaf 6).

De bepalingen van artikel 28 zijn enkel van toepassing wanneer het Eiland Man met een derde partij een overeenkomst ondertekent die voorziet in bijstand voor de invordering van belastingen (paragraaf 7).

De verdragsbepalingen die overeenstemmen met het OESO-modelverdrag worden in de regel geacht dezelfde betekenis te hebben als die welke eraan wordt gegeven in de OESO-commentaar ad hoc. Dit geldt evenwel niet voor voorbehouden of opmerkingen die een partij maakte bij het OESO-modelverdrag of de commentaar, voor elke tegengestelde interpretatie in het protocol, voor elke tegengestelde interpretatie in een openbaar gemaakte toelichting, en voor elke tegengestelde interpretatie die na de inwerkingtreding is overeengekomen tussen de bevoegde overheden. De OESO-commentaar vormt een interpretatiemiddel in de zin van het verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht (paragraaf 8).

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

VOORONTWERP VAN DECREET

**Voorontwerp van decreet houdende instemming met
de overeenkomst tussen
de regering van het Koninkrijk België en
de regering van het Eiland Man
tot het vermijden van dubbele belasting
en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting
inzake belastingen naar het inkomen,
en het protocol, ondertekend te Brussel op 16 juli 2009**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. De overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Eiland Man tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 16 juli 2009, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

**STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN**

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
T: +32 2 553 01 81
F: + 32 2 553 50 76
sariv@iv.vlaanderen.be
<http://www.sariv.be>

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 Brussel

uw bericht van 29 maart 2012	uw kenmerk DepFB/BORG/12-0840	ons kenmerk Advies 2012/8	bijlagen
vragen naar / e-mail eva.haeveers@iv.vlaanderen.be	telefoonnummer 02 553 54 45	datum 19 april 2012	

Betreft: Briefadvies over de drie voorontwerpen van instemmingsdecreet met de dubbelbelastingverdragen tussen België en respectievelijk de Seychellen, Bahrein en het Eiland Man

Mijnheer de minister,

Tijdens haar vergadering van 23 maart 2012 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende instemming met 1) de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 27 april 2006, en met 2) het protocol tot wijziging van de onder 1) vermelde overeenkomst, ondertekend te Brussel op 14 juli 2009. Op diezelfde vergadering keurde de Vlaamse Regering tevens het voorontwerp van decreet goed houdende instemming met 1) de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en het Koninkrijk Bahrein tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en het protocol, ondertekend te Manama op 4 november 2007, en met 2) het protocol tot wijziging van de onder 1) vermelde overeenkomst, ondertekend te Manama op 23 november 2009. Ten slotte hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende instemming met 1) de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Eiland Man tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 16 juli 2009.

Zij gelastte u het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: “de Raad”) in te winnen. Na bespreking op zijn vergadering van 17 april 2012 keurde de Raad dit advies goed.

Zoals aangekondigd, verwijst de Raad voor een schets van het globale kader naar zijn eerdere adviezen over de problematiek van de uitwisseling van informatie inzake belastingaangelegenheden.¹ Hij beperkt zich in het onderhavige advies tot enkele aandachtspunten m.b.t. de inhoud van de overeenkomsten.

1. Inhoud van de overeenkomsten

De voorliggende overeenkomsten zijn klassieke dubbelbelastingverdragen die enkel betrekking hebben op bestaande en latere belastingen naar het inkomen van allerlei oorsprong. Zij hebben tot doel dubbele belasting inzake belastingen op het inkomen te vermijden en belastingontduiking te voorkomen. Tevens regelen de overeenkomsten de uitwisseling van inlichtingen tussen de belastingadministraties. De overeenkomsten met de Seychellen en Bahrein hebben bovendien beide een wijzigend protocol dat betrekking heeft op de uitwisseling van inlichtingen, ook de inlichtingen die in het bezit zijn van een bank of andere financiële instelling.

De Raad beperkt zich tot enkele bemerkingen.

In de eerste plaats merkt hij op dat artikel 2 een overzicht geeft van de belastingen waarop de overeenkomsten van toepassing zijn. Het betreft de belastingen naar het inkomen (en naar het vermogen²) die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven namens de overeenkomstsluitende staten, hun staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen. Paragraaf 4 van hetzelfde artikel bepaalt dat de overeenkomst ook van toepassing is op alle identieke of in wezen soortgelijke belastingen die na de datum van ondertekening, naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. Deze bepalingen in elk van de drie overeenkomsten bieden de nodige flexibiliteit zodat de overeenkomsten niet moeten worden aangepast in functie van de voortschrijdende Belgische staatshervorming.

De Raad stelt vervolgens vast dat de overeenkomst met de Seychellen niet gemengd is ten aanzien van de gemeenschappen. Noch in de artikelen over non-discriminatie, noch in het artikel over de uitwisseling van inlichtingen is sprake van “belastingen van elke soort en benaming”. Deze artikelen slaan enkel op de belastingen omschreven in artikel 2 van de overeenkomst. Het gemengde karakter van de overeenkomst is aldus beperkt tot de gewesten. De Raad merkt op dat de overeenkomst bepalingen bevat inzake de inkomsten van kunstenaars, sporters en studenten (artikelen 15 en 18) die toch enigszins aansluiten bij de gemeenschapsbevoegdheden.

Inzake de uitwisseling van inlichtingen (artikel 26) merkt de Raad op dat de overeenkomst met Bahrein ten opzichte van de overeenkomsten met de Seychellen en het Eiland Man een extra bepaling bevat die stelt dat het verdragsartikel in geen geval zo mag worden uitgelegd dat het een verdragspartij de verplichting zou opleggen om inlichtingen te verstrekken die niet in het bezit zijn van overheden, noch in het bezit zijn van of worden beheerd door personen die zich binnen het territoriaal rechtsgebied van die partij bevinden.

¹ SARiV, *Advies over het verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden en bijlage A, B en C en Protocol tot wijziging van het Verdrag*, Advies 2012/1, 9 februari 2012; SARiV, *Advies over de ontwerpen van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland (2010), Frankrijk (2009), Luxemburg (2009), Nederland (2009) en het Verenigd Koninkrijk (2009)*, Advies 2012/2, 9 februari 2012.

² Belastingen naar het vermogen zitten enkel vervat in de overeenkomst met Bahrein.

De Raad stelt vast dat in tegenstelling tot de twee andere overeenkomsten de overeenkomst met het Eiland Man het begrip “pensioenfonds” definieert (artikel 3) en verschillende bepalingen bevat omtrent pensioenfondsen.

Artikel 27 paragraaf 5 van de overeenkomst met het eiland Man speelt reeds in op de problematiek van het bankgeheim. Hierdoor is er in tegenstelling tot de overeenkomsten met de Seychellen en Bahrein geen nood aan een protocol tot wijziging van de overeenkomst van 2009.

De Raad merkt ten slotte op dat in de stukken m.b.t. de overeenkomst met de Seychellen de tekst van het protocol, ondertekend te Brussel op 27 april 2006, ontbreekt. Hij neemt aan dat deze tekst gelijkaardig is aan die van het protocol van 2007 bij de overeenkomst met Bahrein.

2. Conclusie

De Raad gaat akkoord met de drie voorontwerpen van instemmingsdecreet met de dubbelbelastingverdragen tussen België en respectievelijk de Seychellen, Bahrein en het Eiland Man.

Hoogachtend,

(getekend)

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter SARiV

(getekend)

Freddy Evens
Secretaris SARiV

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.366/1

VAN 24 MEI 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING

VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 9 mei 2012 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Eiland Man tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, ondertekend te Brussel op 16 juli 2009’, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met een dubbelbelastingverdrag met het Eiland Man² en met een protocol bij het verdrag³.

VORMVEREISTEN

3. Het ontwerp blijkt niet te zijn voorgelegd aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV).

Op grond van artikel 11, § 2, eerste lid, 1°, van het decreet 7 mei 2004 ‘inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen’ is de Vlaamse Regering verplicht de SERV te verzoeken om sociaal-economisch overleg te plegen over alle voorontwerpen van decreet die een sociaal-economische dimensie hebben. Het om advies voorgelegde ontwerp heeft een dergelijke dimensie, zodat het door de regering normaal aan de SERV dient te worden voorgelegd.

Bij voorgaande gelegenheden heeft de SERV soms geoordeeld over het ontwerp geen standpunt te moeten innemen gelet op “de beperkte sociaal-economische impact voor Vlaanderen”. Dat was bijvoorbeeld het geval voor de voorontwerpen van decreet tot instemming met de dubbelbelastingverdragen met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk. Bij ontstentenis van een voor alle belastingverdragen en verdragen inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden geldend standpunt van de SERV, komt het aan die Raad toe daar verder geval per geval over te oordelen.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Overeenkomst ‘between the Kingdom of Belgium and the Isle of Man for the avoidance of double taxation and the prevention of tax fraud with respect to taxes on income’, gedaan te Brussel op 16 juli 2009.

³ Protocol gedaan te Brussel op 16 juli 2009.

Het om advies voorgelegde ontwerp zal derhalve alsnog aan de SERV voorgelegd moeten worden.

ALGEMENE OPMERKINGEN

4. De Werkgroep gemengde verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten ‘over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen’, heeft op 26 oktober 2010 geoordeeld dat het akkoord een gemengd verdrag is.⁴

5. Artikel 27, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag luidt:⁵

(vertaling) “De bevoegde autoriteiten van de Partijen wisselen de inlichtingen uit waarvan kan worden verwacht dat ze relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot de belastingen waarop artikel 2 van toepassing is, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1.”

Artikel 1 van het verdrag omschrijft het personeel toepassingsgebied, namelijk “personen die inwoner zijn van één of van beide Partijen”, terwijl artikel 2 de belastingen bepaalt waarop het verdrag van toepassing is. Het gaat om “belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een Partij of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan” (paragraaf 1 van het artikel). De bestaande belastingen waarop het verdrag in België van toepassing is, zijn de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, telkens “met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen” (paragraaf 3 van het artikel).

De regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen met het Eiland Man is evenwel algemeen en is dus niet beperkt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag. Bovendien kunnen ook inlichtingen worden gevraagd aan een bevoegde autoriteit “zelfs al heeft die andere Partij die inlichtingen niet nodig voor haar eigen belastingdoeleinden” (artikel 27, paragraaf 4, van het verdrag). De Partij aan wie de inlichtingen zijn gevraagd, dient gebruik te maken van “de middelen waarover zij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen” (idem).

⁴ De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep gemengde verdragen, wat bij brieven van 20 januari 2011 is bevestigd.

⁵ Artikel 170, § 2, tweede lid, van de Grondwet; artikel 1 van de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid; GwH 4 maart 2008, nr. 44/2008, B.4.5.

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van het Eiland Man.

Uit artikel 3, paragraaf 1, h), van het verdrag volgt dat in België onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger”. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegdheid daarmee niet exclusief aan de federale minister van Financiën (of zijn bevoegde vertegenwoordiger) toegewezen, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van het Eiland Man weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ te sluiten.⁶

6. De vraag rijst of de nieuwe regeling inzake het uitwisselen van inlichtingen tot administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en tot dwanguitvoering kan leiden wanneer geweigerd wordt mede te werken aan onderzoeksverrichtingen.

Artikel 27, paragrafen 6 en 7, van het verdrag bevat een sanctieregeling. De betrokken bepalingen luiden:

(vertaling) “6. Straffen waarin de nationale wetgeving van de aangezochte Partij voorziet voor iemand die nalaat om inlichtingen te geven die belangrijk zijn voor de uitvoering van haar binnenlandse belastingwetgeving, zijn van toepassing alsof de verplichting om inlichtingen te geven waarin paragraaf 5 voorziet een verplichting was waarin is voorzien door de binnenlandse belastingwetgeving van de aangezochte Partij.

7. Wanneer een persoon weigert om inlichtingen te verstrekken die in het kader van dit artikel zijn gevraagd of nalaat die inlichtingen te geven binnen de termijnen vereist door de belastingadministratie van de aangezochte Partij, mag de aangezochte Partij gepaste dwangmaatregelen tegen die persoon nemen.”

⁶ Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’, en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de federale Staat en de gewesten ‘betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

Gelet op het voor strafbepalingen geldende legaliteitsbeginsel⁷, zal bij decreet bepaald moeten worden wat de omschrijving “[s]traffen waarin de nationale wetgeving van de aangezochte Partij voorziet voor iemand die nalaat om inlichtingen te geven die belangrijk zijn voor de uitvoering van haar binnenlandse belastingwetgeving” in artikel 27, paragraaf 6, van het dubbelbelastingverdrag precies inhoudt, en wat wordt bedoeld met de “gepaste dwangmaatregelen” in artikel 27, paragraaf 7, van het verdrag.

⁷ Cf. de artikelen 12, tweede lid, en 14 van de Grondwet en artikel 7 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Dit beginsel vereist dat de strafbaarstelling moet worden geformuleerd in bewoordingen op grond waarvan eenieder, op het ogenblik dat hij een gedrag aanneemt, kan uitmaken of dat gedrag al dan niet strafbaar is. Het beginsel vereist dat de wetgever in voldoende nauwkeurige, duidelijke en rechtszekerheid biedende bewoordingen bepaalt welke feiten strafbaar worden gesteld, zodat, enerzijds, diegene die een gedrag aanneemt, vooraf op afdoende wijze kan inschatten wat het gevolg van dat gedrag kan zijn, en, anderzijds, aan de rechter geen al te grote beoordelingsbevoegdheid wordt gelaten. Dit beginsel houdt niet enkel in dat de regelgever duidelijk moet aangeven welke gedragingen strafbaar zijn, maar ook dat hij de straffen moet bepalen die kunnen worden opgelegd voor de overtreding van ieder van de aldus aangewezen gebods- of verbodsbepalingen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. TISON,	assessoren van de
	L. DENYS,	afdeling Wetgeving,
	W. GEURTS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw A. SOMERS, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

W. GEURTS

M. VAN DAMME

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke
Ordering en Sport

Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20121004_3DBV_4TIEA_jbit

Brussel
4 oktober 2012

Adviesvraag over dubbelbelastingverdragen en TIEA's

Mijnheer de Minister,

Het dagelijks bestuur van de SERV heeft op zijn bijeenkomst van 3 oktober beslist om, onder voor behoud van bekrachtiging door de eerstvolgende bijeenkomst van de raad, geen advies uit te brengen over de dubbelbelastingverdragen met de Seychellen, Bahrein en het eiland Man, noch over de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden (TIEA's) met de Bahama's, Saint Lucia, Saint Kitts & Nevis en Saint Vincent & the Grenadines. De reden hiervoor is de beperkte sociaal-economische impact voor Vlaanderen.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
Administrateur-generaal

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed en de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. De overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van het Eiland Man tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het protocol, beide ondertekend te Brussel op 16 juli 2009, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel, 8 mei 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie,

Annemie TURTELBOOM

BIJLAGEN

VERTALING

OVEREENKOMST

TUSSEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REGERING VAN HET EILAND MAN

TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING

EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING

INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN

**OVEREENKOMST
TUSSEN
DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE
EN
DE REGERING VAN HET EILAND MAN
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN**

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REGERING VAN HET EILAND MAN

WENSENDE een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen,

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN :

Artikel 1

PERSONEN OP WIE DE OVEREENKOMST VAN TOEPASSING IS

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van één of van beide Partijen.

Artikel 2

BELASTINGEN WAAROP DE OVEREENKOMST VAN TOEPASSING IS

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een Partij of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.
2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven van het gehele inkomen of van bestanddelen van het inkomen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.
3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name :
 - a) in het eiland Man :

belastingen naar inkomen of naar winst,
(hierna te noemen "Manx belasting");
 - b) in België :
 - (i) de personenbelasting;
 - (ii) de vennootschapsbelasting;
 - (iii) de rechtspersonenbelasting;
 - (iv) de belasting van niet-inwoners;

met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen;

(hierna te noemen "Belgische belasting").

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de Partijen delen elkaar alle belangrijke wijzigingen mee die in hun belastingwetten zijn aangebracht.

Artikel 3

ALGEMENE BEPALINGEN

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :
 - a) betekent de uitdrukking "het eiland Man" het eiland Man;
 - b) betekent de uitdrukking "België" het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt betekent zij het grondgebied van het Koninkrijk België, daaronder begrepen de territoriale zee en alle andere maritieme zones en luchtgebieden waarover het Koninkrijk België, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;
 - c) betekenen de uitdrukkingen "een Partij" en "de andere Partij" het eiland Man of België, al naar het zinsverband vereist; de uitdrukking "Partijen" betekent het eiland Man en België;
 - d) omvat de uitdrukking "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;
 - e) betekent de uitdrukking "vennootschap" elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing in de Partij waarvan die rechtspersoon of entiteit inwoner is, als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - f) betekenen de uitdrukkingen "onderneming van een Partij" en "onderneming van de andere Partij" respectievelijk een onderneming gedreven door een inwoner van een Partij en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere Partij;
 - g) betekent de uitdrukking "internationaal verkeer" elk vervoer door een schip of luchtvaartuig dat wordt geëxploiteerd door een onderneming die haar plaats van werkelijke leiding in een Partij heeft, behalve indien het schip of luchtvaartuig slechts tussen in de andere Partij gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd;
 - h) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit":
 - (i) in het eiland Man, het hoofd van de afdeling inkomstenbelastingen (*Assessor of Income Tax*) of zijn afgevaardigde, en
 - (ii) in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

- i) betekent de uitdrukking "onderdaan", met betrekking tot een Partij :
 - (i) elke natuurlijke persoon die de nationaliteit of het Partijburgerschap van die Partij bezit;
 - (ii) elke rechtspersoon, deelgenootschap (*partnership*) of vereniging waarvan de rechtspositie als zodanig is ontleend aan de wetgeving die in die Partij van kracht is;
 - j) betekent de uitdrukking "pensioenfonds" elke persoon die in een Partij gevestigd is en :
 - (i) wat België betreft, een naar Belgisch recht opgerichte entiteit is die wordt gereguleerd door de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantie-wezen en zich bezighoudt :
 - A) met het beheren van of het verschaffen van pensioenuitkeringen, en/of
 - B) met het verwerven van inkomsten ten behoeve van één of meer personen die zich bezighouden met het beheren van of het verschaffen van pensioenuitkeringen;
 - (ii) wat het eiland Man betreft, een pensioenstelsel of pensioenregeling is die wordt gereguleerd door de *Insurance and Pensions Authority*, goedgekeurd is door de *Assessor* en zich bezighoudt met het beheren van of het verschaffen van pensioenuitkeringen.
2. Voor de toepassing van de Overeenkomst op enig tijdstip door een Partij heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat tijdstip heeft volgens de wetgeving van die Partij met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Elke betekenis overeenkomstig de belastingwetgeving die in die Partij van toepassing is, heeft voorrang op een betekenis die aan die uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig andere wetten van die Partij.

Artikel 4

INWONER

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "inwoner van een Partij" iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Partij, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid, en omvat zij eveneens die Partij, elk staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan en een pensioenfonds. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Partij alleen ter zake van inkomsten uit in die Partij gelegen bronnen aan belasting zijn onderworpen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide Partijen is, wordt zijn toestand als volgt geregeld :
 - a) hij wordt geacht enkel inwoner te zijn van de Partij waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Partijen een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Partij waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
 - b) indien niet kan worden bepaald in welke Partij hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Partijen een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Partij waar hij gewoonlijk verblijft;
 - c) indien hij gewoonlijk verblijft in beide Partijen of in geen van beide, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Partij waarvan hij onderdaan is;
 - d) indien hij onderdaan is van beide Partijen of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de Partijen de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.
3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner is van beide Partijen, wordt hij geacht enkel inwoner te zijn van de Partij waar zijn plaats van werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

VASTE INRICHTING

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.
2. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder :
 - a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b) een filiaal;
 - c) een kantoor;
 - d) een fabriek;
 - e) een werkplaats; en
 - f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen.

3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden is slechts dan een vaste inrichting indien de duur daarvan 12 maanden overschrijdt.
4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een "vaste inrichting" niet aanwezig geacht indien :
 - a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of levering van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar;
 - b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor opslag, uitstalling of levering;
 - c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen of koopwaar wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
 - d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen of koopwaar aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
 - e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming andere werkzaamheden te verrichten, die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben;
 - f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de subparagrafen a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.
5. Indien een persoon, niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 6 van toepassing is, voor een onderneming werkzaam is en in een Partij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in die Partij te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf.
6. Een onderneming van een Partij wordt niet geacht een vaste inrichting in de andere Partij te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.
7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een Partij, een vennootschap beheerst of wordt beheerst door een vennootschap die inwoner is van de andere Partij of die in die andere Partij zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt een van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

Artikel 6**INKOMSTEN UIT ONROERENDE GOEDEREN**

1. Inkomsten die een inwoner van een Partij verkrijgt uit in de andere Partij gelegen onroerende goederen (daaronder begrepen inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven) mogen in die andere Partij worden belast.
2. De uitdrukking "onroerende goederen" heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de Partij waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijksdommen; schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.
3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of het verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebzigd voor de uitoefening van een zelfstandig beroep.

Artikel 7**ONDERNEMINGSWINST**

1. Winst van een onderneming van een Partij is slechts in die Partij belastbaar, tenzij de onderneming in de andere Partij een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Partij worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.
2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een Partij in de andere Partij een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke Partij aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.

3. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Partij waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.
4. Voor zover het in een Partij gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet paragraaf 2 die Partij niet de te belasten winst te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.
5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van de aankoop door die vaste inrichting van goederen of koopwaar voor de onderneming.
6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.
7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

ZEEVAART EN LUCHTVAART

1. Winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in de Partij waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
2. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de Partij waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in de Partij waarvan de exploitant van het schip inwoner is.
3. Voor de toepassing van dit artikel omvat winst verkregen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer met name :
 - a) winst uit het verhuren met volledige uitrusting, bemanning en voorraden, van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden gebruikt;
 - b) winst uit het verhuren van onbemande schepen of luchtvaartuigen indien die verhuring een bijkomstige activiteit is voor de onderneming die werkzaam is in internationaal verkeer;

- c) winst uit het verhuren van laadkisten (daaronder begrepen opleggers en de daarbijhorende benodigdheden voor het vervoer van laadkisten) indien die verhuring een bijkomstige werkzaamheid is voor de onderneming die werkzaam is in internationaal verkeer.
4. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

Artikel 9

AFHANKELIJKE ONDERNEMINGEN

1. Indien
- a) een onderneming van een Partij onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, of in het kapitaal van een onderneming van de andere Partij, of
 - b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, of in het kapitaal van een onderneming van een Partij en van een onderneming van de andere Partij,
- en in het ene en in het andere geval tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die één van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.
2. Indien een Partij in de winst van een onderneming van die Partij winst opneemt – en dienovereenkomstig belast – ter zake waarvan een onderneming van de andere Partij in die andere Partij is belast, en de aldus opgenomen winst winst is die de onderneming van de eerstgenoemde Partij zou hebben behaald indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herziet die andere Partij op een wijze die zij passend acht, het bedrag aan belasting dat aldaar over die winst is geheven. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en plegen de bevoegde autoriteiten van de Partijen overleg met elkaar.
3. De bepalingen van paragraaf 2 zijn niet van toepassing indien een van de betrokken ondernemingen fraude pleegt in haar transacties die leiden tot een herziening van de winst overeenkomstig paragraaf 1.

Artikel 10**DIVIDENDEN**

1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een Partij aan een inwoner van de andere Partij, mogen in die andere Partij worden belast.
2. Deze dividenden mogen echter ook in de Partij waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Partij worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere Partij, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan :
 - a) 0 percent van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde :
 - i) een vennootschap is die gedurende een ononderbroken tijdvak van ten minste twaalf maanden onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt; of
 - ii) een pensioenfonds is, op voorwaarde dat zulke dividenden niet voortkomen uit het uitoefenen van een bedrijf door het pensioenfonds of met behulp van een afhankelijke onderneming; en
 - b) 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De uitdrukking "dividenden", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten die volgens de belastingwetgeving van de Partij waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is op dezelfde wijze in de belastingheffing worden betrokken als inkomsten uit aandelen.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een Partij, in de andere Partij waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste basis, en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting of die vaste basis. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

5. Indien een vennootschap die inwoner is van een Partij winst of inkomsten verkrijgt uit de andere Partij, mag die andere Partij geen belasting heffen van de door de vennootschap betaalde dividenden, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Partij worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Partij gelegen vaste inrichting of vaste basis. Die andere Partij mag evenmin de niet uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet uitgedeelde winst van de vennootschap, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Partij afkomstig zijn.

Artikel 11

INTEREST

1. Interest afkomstig uit een Partij en betaald aan een inwoner van de andere Partij mag in die andere Partij worden belast.
2. Deze interest mag echter ook in de Partij waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Partij worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere Partij, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de interest.
3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 is interest vrijgesteld in de Partij waaruit hij afkomstig is indien het gaat om :
 - a) interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan of een krediet dat is verleend door een onderneming aan een andere onderneming;
 - b) interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd, of een krediet dat is verleend, gewaarborgd of verzekerd in het kader van een stelsel dat door een Partij of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan werd georganiseerd voor het bevorderen van de uitvoer;
 - c) interest betaald aan een pensioenfonds;
 - d) interest betaald aan de andere Partij of aan één van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.
4. De uitdrukking "interest", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies en loten op die effecten. Voor de toepassing van dit artikel omvat deze uitdrukking echter niet boeten voor laattijdige betaling noch interest die overeenkomstig artikel 10, paragraaf 3, als dividenden wordt beschouwd.

5. De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een Partij, in de andere Partij waaruit de interest afkomstig is, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste basis en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting of die vaste basis. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.
6. Interest wordt geacht uit een Partij afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner van die Partij is. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een Partij is of niet, in een Partij een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan, en die interest ten laste komt van die vaste inrichting of die vaste basis, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Partij waar de vaste inrichting of de vaste basis gevestigd is.
7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke Partij en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12

ROYALTY'S

1. Royalty's afkomstig uit een Partij en betaald aan een inwoner van de andere Partij zijn slechts in die andere Partij belastbaar, indien die inwoner de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is.
2. De uitdrukking "royalty's", zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap, daaronder begrepen software, bioscoopfilms en films of banden gebruikt voor televisie- of radiouitzendingen, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.
3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een Partij, in de andere Partij waaruit de royalty's afkomstig zijn, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste basis en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting of die vaste basis. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.

4. Royalty's worden geacht uit een Partij afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner van die Partij is. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een Partij is of niet, in een Partij een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de verbintenis uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Partij waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.
5. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke Partij en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 13

VERMOGENSWINST

1. Voordelen die een inwoner van een Partij verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 en die in de andere Partij zijn gelegen, mogen in die andere Partij worden belast.
2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een Partij in de andere Partij heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een Partij in de andere Partij tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming) of van die vaste basis, mogen in die andere Partij worden belast.
3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in de Partij waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
4. Voordelen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de paragrafen 1, 2 en 3 zijn slechts belastbaar in de Partij waarvan de vervreemder inwoner is.

Artikel 14**ZELFSTANDIGE BEROEPEN**

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een Partij in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Partij belastbaar, tenzij die inwoner in de andere Partij voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, mogen de inkomsten in de andere Partij worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste basis kunnen worden toegerekend.
2. De uitdrukking "vrij beroep" omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15**NIET ZELFSTANDIGE BEROEPEN**

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20, zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Partij ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Partij belastbaar tenzij de dienstbetrekking in de andere Partij wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Partij worden belast.
2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn beloningen verkregen door een inwoner van een Partij ter zake van een in de andere Partij uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstgenoemde Partij belastbaar, indien :
 - a) de verkrijger in de andere Partij verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in enig tijdperk van twaalf maanden, dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk, een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
 - b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Partij is, en
 - c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting of een vaste basis die de werkgever in de andere Partij heeft.
3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen, verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, worden belast in de Partij waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 16**VENNOOTSCHAPSLEIDING**

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een Partij in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere Partij, mogen in die andere Partij worden belast.

De voorgaande bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen ter zake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de Partij waarvan de vennootschap inwoner is, worden behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon als bedoeld in de genoemde bepaling.

2. Beloningen die een persoon op wie paragraaf 1 van toepassing is van een vennootschap die inwoner is van een Partij verkrijgt ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende of technische, commerciële of financiële aard, en beloningen die een inwoner van een Partij verkrijgt ter zake van zijn dagelijkse werkzaamheid als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van een Partij, mogen worden belast overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 alsof het ging om beloningen die een werknemer ter zake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

Artikel 17**ARTIESTEN EN SPORTBEOEFENAARS**

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 mogen inkomsten die een inwoner van een Partij verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere Partij verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Partij worden belast.
2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht, niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15, worden belast in de Partij waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.
3. Indien een inwoner van een Partij inkomsten verkrijgt waarop paragraaf 1 of 2 van toepassing is en dergelijke inkomsten in de andere Partij belastbaar zijn op een brutogrondslag, worden die inkomsten in die andere Partij op een nettogrondslag belast, na verzoek daartoe vóór 1 juli van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de persoonlijke werkzaamheden zijn verricht.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de werkzaamheden die in een Partij worden verricht geheel of gedeeltelijk worden gefinancierd uit de openbare middelen van de andere Partij of van een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan. In dat geval zijn de inkomsten welke uit die werkzaamheden worden verkregen slechts in die andere Partij belastbaar.

Artikel 18

PENSIOENEN

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, paragraaf 2, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een Partij ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Partij belastbaar.
2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen die worden betaald ter uitvoering van de bepalingen van de socialezekerheidswetgeving van een Partij of in het kader van een algemeen stelsel dat door die Partij is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin haar socialezekerheidswetgeving voorziet, alleen in die Partij belastbaar.

Artikel 19

OVERHEIDSFUNCTIES

1. Lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, niet zijnde een pensioen, betaald door een Partij of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Partij of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Partij belastbaar. Die lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere Partij belastbaar indien de diensten in die Partij worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner van die Partij is, die :
 - (i) onderdaan is van die Partij; of
 - (ii) niet uitsluitend met het oog op het bewijzen van de diensten inwoner van die Partij is geworden.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen die door een Partij of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, worden betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Partij of aan dat onderdeel of die gemeenschap, slechts in die Partij belastbaar. Die pensioenen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere Partij belastbaar indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Partij.
3. De bepalingen van de artikelen 15, 16, 17 en 18 zijn van toepassing op lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen en op pensioenen, betaald ter zake van diensten bewezen in het kader van een nijverheids- of handelsbedrijf uitgeoefend door een Partij of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 20

HOOGLERAARS, LERAARS EN VORSERS

1. Een hoogleraar, leraar of vorser die tijdelijk in een Partij verblijft gedurende een tijdvak van ten hoogste twee jaar om aldaar onderwijs te geven of wetenschappelijk onderzoek te verrichten aan een officieel erkende universiteit, hogeschool, school of een andere soortgelijke onderwijsinrichting, en die inwoner is van de andere Partij, is in die andere Staat vrijgesteld van belasting ter zake van de beloningen voor het lesgeven of voor het verrichten van dat onderzoek.
2. De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing op beloningen verkregen ter zake van onderzoek dat niet in het algemeen belang wordt verricht maar in de eerste plaats voor het persoonlijke voordeel van een of meer bepaalde personen.

Artikel 21

STUDENTEN EN STAGIAIRS

Bedragen die een student of een stagiair die inwoner is, of die onmiddellijk vóór zijn verblijf in een Partij inwoner was, van de andere Partij en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstgenoemde Partij verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Partij niet belastbaar, op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Partij.

Artikel 22**ANDERE INKOMSTEN**

1. Ongeacht de afkomst ervan zijn bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Partij die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, slechts in die Partij belastbaar.
2. De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een Partij, in de andere Partij een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of in die andere Partij een zelfstandig beroep uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste basis, en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting of die vaste basis. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14, naar het geval, van toepassing.
3. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 mogen bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een Partij die niet in de voorgaande artikelen van de Overeenkomst worden behandeld en die uit de andere Partij afkomstig zijn ook in die andere Partij worden belast indien die bestanddelen niet in de eerstgenoemde Partij zijn belast.

Artikel 23**DIVERSE BEPALINGEN**

Een persoon die inwoner is van een Partij en inkomsten uit de andere Partij verkrijgt, is niet gerechtigd tot de vermindering of de vrijstelling van belasting waarin deze Overeenkomst voorziet indien het belangrijkste doel of één van de belangrijkste doelstellingen van een persoon die betrokken is bij het creëren of het overdragen van dat bestanddeel van het inkomen, erin bestond voordeel te halen uit de bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 24**WIJZE WAAROP DUBBELE BELASTING WORDT VERMEDEN**

1. In het eiland Man wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :
 - a) Wanneer het eiland Man belasting oplegt aan zijn inwoners mag het in de grondslag waarvan die belasting wordt geheven de inkomstenbestanddelen opnemen die op grond van de bepalingen van deze Overeenkomst in België mogen worden belast.
 - b) Indien een inwoner van het eiland Man inkomsten verkrijgt die in overeenstemming met de bepalingen van deze Overeenkomst in België mogen worden belast, verleent het eiland Man een vermindering op de belasting naar het inkomen van die inwoner tot een bedrag dat gelijk is aan de in België betaalde belasting naar het inkomen. Deze vermindering overschrijdt echter niet dat deel van de belastingen naar het inkomen, zoals berekend vóór het verlenen van de vermindering, dat kan worden toegerekend aan het inkomen dat in België mag worden belast.
 - c) Wanneer een vennootschap die inwoner is van het eiland Man gedurende een ononderbroken tijdperk van ten minste twaalf maanden onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van een vennootschap die inwoner is van België die dividenden betaalt, stelt het eiland Man, niettegenstaande de bepalingen van subparagraaf b), de dividenden die door de vennootschap die inwoner is van België betaald zijn aan de vennootschap die inwoner is van het eiland Man, vrij van belasting.
2. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :
 - a) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in het eiland Man mogen worden belast en aldaar ook zijn belast, stelt België deze inkomsten vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen van die inwoner te berekenen, mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten niet waren vrijgesteld.

Wanneer evenwel, in het geval van een vennootschap die inwoner is van België, de Manx belasting minder bedraagt dan 10 percent van het nettobedrag van de door deze subparagraaf bedoelde inkomsten, stelt België die inkomsten niet vrij van belasting maar vermindert het de Belgische belasting die verhoudingsgewijs betrekking heeft op die inkomsten en die wordt berekend alsof die inkomsten afkomstig waren uit Belgische bronnen, tot een derde.

De voorgaande bepalingen van deze subparagraaf zijn eveneens van toepassing op inkomsten die overeenkomstig de Belgische wetgeving als dividenden worden behandeld en die door een inwoner van België worden behaald uit een deelneming in een entiteit die haar rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving van het eiland Man op voorwaarde dat die entiteit niet als dusdanig werd belast in het eiland Man en dat de inwoner van België in het eiland Man is belast naar rata van zijn aandeel in de inkomsten van die entiteit. De vrijgestelde inkomsten zijn de in-

komsten die zijn verkregen na aftrek van de kosten die in België of elders zijn gemaakt en die betrekking hebben op het beheer van de deelneming in de entiteit.

- b) Niettegenstaande de bepalingen van subparagraaf a) van deze paragraaf en van elke andere bepaling van deze Overeenkomst houdt België, voor het berekenen van de aanvullende belastingen die worden geheven door de Belgische gemeenten en agglomeraties, rekening met de beroepsinkomsten die in België overeenkomstig subparagraaf a) van deze paragraaf vrijgesteld zijn van belasting. Die aanvullende belastingen worden berekend op de belasting die in België verschuldigd zou zijn indien de desbetreffende beroepsinkomsten uit Belgische bronnen waren behaald.
- c) Dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van het eiland Man, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald. Deze vrijstelling is evenwel ook van toepassing wanneer de inkomsten waaruit de dividenden worden betaald in het eiland Man belast zijn tegen een tarief van ten minste 10 percent.
- d) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting, wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit interest of royalty's, de van die inkomsten geheven Manx belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting met betrekking tot die inkomsten.
- e) Indien verliezen geleden door een onderneming die door een inwoner van België in een in het eiland Man gelegen vaste inrichting wordt gedreven, voor de belastingheffing van die onderneming in België overeenkomstig de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als die winst ook in het eiland Man van belasting is vrijgesteld door de verrekening van die verliezen.

Artikel 25

NON-DISCRIMINATIE

1. Onderdanen van een Partij worden in de andere Partij niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Partij onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 is deze bepaling ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een Partij of van beide Partijen.

2. Staatlozen die inwoner zijn van een Partij, worden noch in de ene noch in de andere Partij onderworpen aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van de desbetreffende Partij onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen.
3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een Partij in de andere Partij heeft, is in die andere Partij niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Partij die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een Partij verplicht aan inwoners van de andere Partij bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.
4. De bijdragen die door of namens een natuurlijke persoon die in een Partij werkzaamheden van niet-zelfstandige aard verricht, worden betaald aan een pensioenstelsel
 - a) dat erkend is voor de belastingheffing in de andere Partij, en
 - b) waaraan de natuurlijke persoon deelnam onmiddellijk vóór hij in de eerstgenoemde Partij werkzaamheden van niet-zelfstandige aard begon te verrichten, en
 - c) waaraan de natuurlijke persoon deelnam toen hij werkzaamheden van niet-zelfstandige aard verrichtte in, of inwoner was van, de andere Partij, en
 - d) waarvan de bevoegde autoriteit van de eerstgenoemde Partij heeft aanvaard dat het in hoofdzaak overeenstemt met een pensioenstelsel dat als dusdanig erkend is voor de belastingheffing door die Partij,

worden

- i) voor het bepalen van de belasting welke die natuurlijke persoon in de eerstgenoemde Partij verschuldigd is, en
- ii) voor het bepalen van de winst van een onderneming die in de eerstgenoemde Partij mag worden belast,

in die Partij gedurende een tijdperk van 10 jaar op dezelfde wijze behandeld en aan dezelfde voorwaarden en grenzen onderworpen als bijdragen die zijn betaald aan een pensioenstelsel dat erkend is voor de belastingheffing in die eerstgenoemde Partij.

Voor de toepassing van deze paragraaf :

- a) betekent de uitdrukking "pensioenstelsel" een regeling waaraan de natuurlijke persoon deelneemt teneinde een pensioenuitkering te verwerven die verschuldigd is ter zake van de in deze paragraaf bedoelde werkzaamheden; en

- b) is een pensioenstelsel erkend voor de belastingheffing in een Partij indien de aan het stelsel betaalde bijdragen in die Partij in aanmerking zouden komen voor belastingvermindering.
- 5. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, paragraaf 1, artikel 11, paragraaf 7, of artikel 12, paragraaf 5, van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een Partij aan een inwoner van de andere Partij worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht als wanneer zij aan een inwoner van de eerstgenoemde Partij zouden zijn betaald.
- 6. Ondernemingen van een Partij waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerst door één of meer inwoners van de andere Partij, worden in de eerstgenoemde Partij niet aan enige belastingheffing of daarmee verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmee verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstgenoemde Partij zijn of kunnen worden onderworpen.
- 7. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 26

REGELING VOOR ONDERLING OVERLEG

- 1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een Partij of van beide Partijen voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Partijen voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de Partij waarvan hij inwoner is, of indien zijn geval onder artikel 25, paragraaf 1, valt, aan die van de Partij waarvan hij de nationaliteit bezit. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.
- 2. Indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, tracht de bevoegde autoriteit de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere Partij te regelen, teneinde een belastingheffing te vermijden die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst. Indien een regeling wordt overeengekomen, wordt zij uitgevoerd, ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de Partijen voorziet.

3. De bevoegde autoriteiten van de Partijen trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.
4. De bevoegde autoriteiten van de Partijen komen tot overeenstemming omtrent de maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn, met name omtrent de bewijsstukken die de inwoners van elke Partij moeten overleggen om in de andere Partij de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te verkrijgen.
5. De bevoegde autoriteiten van de Partijen stellen zich rechtstreeks met elkander in verbinding voor de toepassing van de Overeenkomst.
6. Wanneer,
 - a) een persoon overeenkomstig paragraaf 1 een geval heeft voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van een Partij omdat de maatregelen van een Partij of van beide Partijen voor hem hebben geleid tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, en
 - b) de bevoegde autoriteiten er niet in slagen om met betrekking tot dat geval overeenstemming te bereiken ingevolge paragraaf 2 binnen een termijn van twee jaar nadat het geval werd voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van de andere Partij,

worden, indien de persoon daarom verzoekt, alle onopgeloste punten die voortkomen uit dat geval aan arbitrage onderworpen. Die onopgeloste punten worden evenwel niet aan arbitrage onderworpen indien daaromtrent reeds een beslissing werd uitgesproken door een rechterlijke instantie of een administratieve rechtbank van de ene of de andere Partij. Tenzij een rechtstreeks bij het geval betrokken persoon de overeengekomen regeling waardoor de beslissing na arbitrage wordt uitgevoerd niet aanvaardt, is die beslissing bindend voor beide Partijen en wordt ze uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin het interne recht van die Partijen voorziet.

Artikel 27

UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

1. De bevoegde autoriteiten van de Partijen wisselen de inlichtingen uit waarvan kan worden verwacht dat ze relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot de belastingen waarop artikel 2 van toepassing is, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1.

2. De door een Partij ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Partij zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande hetgeen voorafgaat, mogen de door een Partij verkregen inlichtingen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Partijen voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Partij die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.
3. In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat zij een Partij de verplichting opleggen :
 - a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere Partij;
 - b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere Partij;
 - c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.
4. Wanneer op basis van dit artikel door een Partij om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere Partij de middelen waarover zij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Partij die inlichtingen niet nodig voor haar eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vervat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een Partij toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Partij geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.
5. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 aldus worden uitgelegd dat ze een Partij toestaan om het verstrekken van door de andere Partij gevraagde inlichtingen te weigeren omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een zaakwaarnemer of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon. Teneinde zulke inlichtingen te verkrijgen heeft de belastingadministratie van de aangezochte Partij de bevoegdheid om te vragen inlichtingen bekend te maken en om een onderzoek en verhoren in te stellen, niettegenstaande andersluidende bepalingen in de binnenlandse belastingwetgeving van die Partij.

Bankdocumenten worden uitsluitend op verzoek uitgewisseld. Indien het verzoek geen naam opgeeft van zowel een specifieke belastingplichtige als van een specifieke bank of financiële instelling, kan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Staat weigeren inlichtingen te verkrijgen waarover ze nog niet beschikt.

6. Straffen waarin de nationale wetgeving van de aangezochte Partij voorziet voor iemand die nalaat om inlichtingen te geven die belangrijk zijn voor de uitvoering van haar binnenlandse belastingwetgeving, zijn van toepassing alsof de verplichting om inlichtingen te geven waarin paragraaf 5 voorziet een verplichting was waarin is voorzien door de binnenlandse belastingwetgeving van de aangezochte Partij.
7. Wanneer een persoon weigert om inlichtingen te verstrekken die in het kader van dit artikel zijn gevraagd of nalaat die inlichtingen te geven binnen de termijnen vereist door de belastingadministratie van de aangezochte Partij, mag de aangezochte Partij gepaste dwangmaatregelen tegen die persoon nemen.
8. Wanneer daar door de bevoegde autoriteit van een Partij uitdrukkelijk om is verzocht, verschaft de bevoegde autoriteit van de andere Partij de inlichtingen die onder dit artikel vallen in de vorm van getuigenverklaringen en gewaarmerkte afschriften van onbewerkte oorspronkelijke documenten (met inbegrip van boeken, papieren, verklaringen, documenten, rekeningen en geschriften).
9. De aangezochte Partij mag aan vertegenwoordigers van de aanzoekende Partij toestemming verlenen om de aangezochte Partij te betreden teneinde aanwezig te zijn bij het ondervragen van natuurlijke personen en bij het onderzoeken van boeken en documenten. Dergelijke ondervragingen of zulke onderzoeken gebeuren onder de voorwaarden en binnen de grenzen die zijn overeengekomen door de bevoegde autoriteiten van beide Partijen.

Artikel 28

BIJSTAND VOOR DE INVORDERING VAN BELASTINGEN

1. De Partijen verlenen elkaar bijstand voor de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door artikel 1. De bevoegde autoriteiten van de Partijen kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van uitvoering van dit artikel bepalen.
2. De uitdrukking "belastingvordering" zoals gebezigd in dit artikel, betekent elk bedrag dat verschuldigd is met betrekking tot belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, alsmede de met dat bedrag verband houdende interest, administratieve boetes en kosten van invordering of van conservatoire maatregelen, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst.

3. Wanneer een belastingvordering van een Partij ingevolge de wetgeving van die Partij voor tenuitvoerlegging vatbaar is en verschuldigd is door een persoon die op dat ogenblik op grond van de wetgeving van die Partij de invordering ervan niet kan beletten, aanvaardt de bevoegde autoriteit van de andere Partij om die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Partij in te vorderen. Die belastingvordering wordt door die andere Partij geïnd overeenkomstig de bepalingen van haar wetgeving die van toepassing zijn op het vlak van de tenuitvoerlegging en de invordering van haar eigen belastingen alsof de desbetreffende vordering een belastingvordering van die andere Partij was.
4. Wanneer een belastingvordering van een Partij een vordering is ter zake waarvan die Partij overeenkomstig haar wetgeving conservatoire maatregelen kan nemen om de invordering ervan te verzekeren, gaat de bevoegde autoriteit van de andere Partij ermee akkoord om, op verzoek van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Partij, ter zake van die belastingvordering conservatoire maatregelen te nemen. Die andere Partij neemt ter zake van die belastingvordering conservatoire maatregelen overeenkomstig de bepalingen van haar wetgeving alsof de belastingvordering een belastingvordering van die andere Partij was, zelfs indien de belastingvordering in de eerstgenoemde Partij op het ogenblik waarop die maatregelen worden toegepast niet voor tenuitvoerlegging vatbaar is of verschuldigd is door een persoon die het recht heeft de invordering ervan te beletten.
5. De verjaringstermijnen en de voorrechten die overeenkomstig de wetgeving van een Partij van toepassing zijn op een belastingvordering wegens de aard van die vordering als zodanig, gelden niet voor een belastingvordering die door die Partij voor de toepassing van paragraaf 3 of 4 wordt aanvaard, dit niettegenstaande de bepalingen van voornoemde paragrafen. Ter zake van een belastingvordering die voor de toepassing van paragraaf 3 of 4 door een Partij wordt aanvaard, kan in die Partij bovendien geen enkel voorrecht worden verleend dat overeenkomstig de wetgeving van de andere Partij op die belastingvordering van toepassing zou zijn.
6. Procedures inzake het bestaan, de geldigheid of het bedrag van een belastingvordering van een Partij, worden niet voorgelegd aan de rechterlijke instanties of administratieve lichamen van de andere Partij.
7. Wanneer een belastingvordering op enig tijdstip nadat door een Partij een verzoekschrift werd ingediend overeenkomstig paragraaf 3 of 4, en vooraleer de andere Partij de desbetreffende belastingvordering heeft ingevorderd en aan de eerstgenoemde Partij heeft overgemaakt, ophoudt
 - a) een belastingvordering te zijn van de eerstgenoemde Partij die overeenkomstig de wetgeving van die Partij vatbaar is voor tenuitvoerlegging en die verschuldigd is door een persoon die op dat ogenblik overeenkomstig de wetgeving van die Partij de invordering ervan niet kan beletten (in het geval van een verzoekschrift overeenkomstig paragraaf 3), of
 - b) een belastingvordering te zijn van de eerstgenoemde Partij ter zake waarvan die Partij ingevolge haar wetgeving conservatoire maatregelen mag nemen om de invordering ervan te verzekeren (in het geval van een verzoekschrift overeenkomstig paragraaf 4),

brengt de bevoegde autoriteit van de eerstgenoemde Partij de bevoegde autoriteit van de andere Partij hiervan onmiddellijk op de hoogte en, naargelang de keuze van de andere Partij, schorst de eerstgenoemde Partij haar verzoekschrift of trekt het in.

8. In geen geval mogen de bepalingen van dit artikel aldus worden uitgelegd dat zij een Partij de verplichting opleggen :
 - a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere Partij;
 - b) maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde;
 - c) bijstand te verlenen indien de andere Partij niet alle redelijke invorderings- of conservatoire maatregelen, naar het geval, heeft genomen waarover die Partij overeenkomstig haar wetgeving of haar administratieve praktijk beschikt; of
 - d) bijstand te verlenen in de gevallen waar de administratieve last die er voor die Partij uit voortvloeit duidelijk niet in verhouding staat tot het voordeel dat er door de andere Partij uit kan worden behaald.

Artikel 29

LEDEN VAN DIPLOMATIEKE ZENDINGEN EN VAN CONSULAIRE POSTEN

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke zendingen of van consulaire posten ontleen aan de algemene regels van het volkenrecht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

Artikel 30

INWERKINGTREDING

1. Elke Partij zal de andere Partij in kennis stellen van de voltooiing van de procedures die door haar wetgeving voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst vereist zijn. De Overeenkomst zal in werking treden vanaf de datum waarop de laatste kennisgeving is ontvangen.
2. De bepalingen van de Overeenkomst zullen van toepassing zijn :
 - a) op de bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden;

- b) op de andere dan bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten van belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden.

Artikel 31

BEËINDIGING

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een Partij is opgezegd maar elke Partij kan tot en met 30 juni van elk kalenderjaar vanaf het vijfde jaar dat volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking is getreden, aan de andere Partij een schriftelijke opzegging doen toekomen. In geval van opzegging vóór 1 juli van zodanig jaar, houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn :

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld vanaf 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
- b) op de andere dan bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten van belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel op 16 juli 2009, in de Engelse taal.

VOOR DE REGERING VAN HET EILAND MAN :

VOOR DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE :

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen het eiland Man en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen zijn de ondergetekenden de volgende bepalingen overeengekomen die een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaken.

Er is overeengekomen dat :

1. De bepalingen van de Overeenkomst de toepassing niet beletten van de Overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen het eiland Man en het Koninkrijk België waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, die werd ondertekend op 19 november 2004.
2. Een inkomensbestanddeel dat is verkregen via een entiteit die volgens de wetgeving van één van beide Partijen fiscaal transparant is, beschouwd wordt als zijnde verkregen door een inwoner van een Partij voor zover het bestanddeel voor de toepassing van de belastingwetgeving van die Partij wordt behandeld als het inkomen van een inwoner.
3. **Met betrekking tot artikel 3, paragraaf 1, d) :**
Wat het eiland Man betreft, de uitdrukking "persoon" enkel een trust omvat wanneer en voor zover als die trust onderworpen is aan de Manx belasting naar het inkomen.
4. **Met betrekking tot artikel 9, paragraaf 3 :**
De bevoegde autoriteiten van de Partijen overleg met elkaar plegen voor de toepassing van artikel 9, paragraaf 3.
5. **Met betrekking tot artikel 15, paragraaf 1 :**
Een dienstbetrekking in een Partij wordt uitgeoefend wanneer de werkzaamheid waarvoor de lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen worden betaald, daadwerkelijk in die Partij wordt uitgeoefend, dit wil zeggen wanneer de werknemer fysiek in die Partij aanwezig is voor het uitoefenen van die werkzaamheid.
6. **Met betrekking tot artikel 23 :**
De bepalingen van de Overeenkomst in geen geval aldus mogen worden uitgelegd dat zij een Partij beletten om de bepalingen van haar nationale wetgeving toe te passen die betrekking hebben op het voorkomen van het ontduiken van belasting.
7. **Met betrekking tot artikel 28 :**
De bepalingen van artikel 28 enkel van toepassing zijn wanneer het eiland Man na ondertekening van deze Overeenkomst met een derde partij een Overeenkomst ondertekent die in bijstand voor de invordering van belastingen voorziet. In dergelijk geval zullen de bepalingen van artikel 28 van toepassing zijn vanaf de datum waarop de overeenkomst tussen het eiland Man en die derde partij in werking zal treden.

8. De bepalingen van de Overeenkomst, die zijn opgesteld volgens de overeenstemmende bepalingen van het OESO-modelverdrag inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, in de regel geacht worden dezelfde betekenis te hebben als deze welke eraan gegeven wordt in de OESO-Commentaar ad hoc. Hetgeen in de voorgaande zin is overeengekomen geldt niet voor:
- a) elk voorbehoud of opmerking die door de ene of de andere Partij wordt gemaakt bij het OESO-model of de Commentaar daarbij;
 - b) elke tegengestelde interpretatie in dit Protocol;
 - c) elke tegengestelde interpretatie in een openbaar gemaakte toelichting die, voorafgaand aan de inwerkingtreding van de Overeenkomst, door een van de Partijen wordt bezorgd aan de bevoegde autoriteit van de andere Partij;
 - d) elke tegengestelde interpretatie die na de inwerkingtreding van de Overeenkomst is overeengekomen tussen de bevoegde autoriteiten.

De OESO-Commentaar – zoals die van tijd tot tijd wordt herzien – vormt een interpretatiemiddel in de zin van het Verdrag van Wenen van 23 mei 1969 inzake het Verdragenrecht.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel op 16 juli 2009, in de Engelse taal.

VOOR DE REGERING VAN HET EILAND MAN :

VOOR DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE :

AGREEMENT

BETWEEN

THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

THE ISLE OF MAN

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION

AND THE PREVENTION OF TAX FRAUD

WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

**AGREEMENT
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE ISLE OF MAN
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF TAX FRAUD
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

THE GOVERNMENT OF THE ISLE OF MAN,

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of tax fraud with respect to taxes on income,

HAVE AGREED as follows:

Article 1**PERSONS COVERED**

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Parties.

ARTICLE 2**TAXES COVERED**

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Party or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular:
 - a) in the case of the Isle of Man:

taxes on income or profit,

(hereinafter referred to as “Manx tax”);
 - b) in the case of Belgium:
 - i) the individual income tax;
 - ii) the corporate income tax;
 - iii) the income tax on legal entities;
 - iv) the income tax on non-residents,including the prepayments and the surcharges on these taxes and prepayments,

(hereinafter referred to as “Belgian tax”).
4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Parties shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

Article 3**GENERAL DEFINITIONS**

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - a) the term “Isle of Man” means the island of the Isle of Man;

- b) the term “Belgium” means the Kingdom of Belgium; used in a geographical sense, it means the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;
- c) the terms “a Party” and “the other Party” mean the Isle of Man or Belgium as the context requires; the term “Parties” means the Isle of Man and Belgium;
- d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
- e) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes in the Party of which it is a resident;
- f) the terms “enterprise of a Party” and “enterprise of the other Party” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Party and an enterprise carried on by a resident of the other Party;
- g) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Party, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Party;
- h) the term “competent authority” means:
 - i) in the case of the Isle of Man, the Assessor of Income Tax or his delegate; and
 - ii) in the case of Belgium, the Minister of Finance or his authorised representative;
- i) the term “national”, in relation to a Party, means:
 - i) any individual possessing the nationality or citizenship of that Party;
 - ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Party;
- j) the term “pension fund” means any person established in a Party that is:
 - i) in the case of Belgium, an entity organised under Belgian law and regulated by the Banking, Finance and Insurance Commission; and which is operated:
 - A) to administer or provide retirement benefits, and/or
 - B) to earn income on behalf of one or more persons operated to administer or provide retirement benefits;
 - ii) in the case of the Isle of Man, a pension scheme or arrangement regulated by the Insurance and Pensions Authority, approved by the Assessor and which is operated to administer or provide retirement benefits.

2. As regards the application of the Agreement at any time by a Party, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that Party for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that Party prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Party.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Party” means any person who, under the laws of that Party, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that Party, any political subdivision or local authority thereof and a pension fund. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that Party in respect only of income from sources in that Party.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Parties, then his status shall be determined as follows:
 - a) he shall be deemed to be a resident only of the Party in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Parties, he shall be deemed to be a resident only of the Party with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b) if the Party in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Party, he shall be deemed to be a resident only of the Party in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both Parties or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the Party of which he is a national;
 - d) if he is a national of both Parties or of neither of them, the competent authorities of the Parties shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Parties, then it shall be deemed to be a resident only of the Party in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop; and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 12 months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies, is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Party an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that Party in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. An enterprise of a Party shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Party merely because it carries on business in that Party through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
7. The fact that a company which is a resident of a Party controls or is controlled by a company which is a resident of the other Party, or which carries on business in that other Party (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6**INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY**

1. Income derived by a resident of a Party from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Party may be taxed in that other Party.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Party in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of private law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7**BUSINESS PROFITS**

1. The profits of an enterprise of a Party shall be taxable only in that Party unless the enterprise carries on business in the other Party through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other Party but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Party carries on business in the other Party through a permanent establishment situated therein, there shall in each Party be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Party in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Party to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Party from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Party in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Party in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Party of which the operator of the ship is a resident.
3. For the purpose of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall include in particular:
 - a) profits from the leasing of ships or aircraft engaged in international traffic on charter fully equipped, manned and supplied;
 - b) profits from the leasing of ships or aircraft on a bare boat charter basis if such leasing activity is an ancillary activity for the enterprise engaged in international traffic;
 - c) profits from the leasing of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) if such leasing activity is an ancillary activity for the enterprise engaged in international traffic.
4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
 - a) an enterprise of a Party participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Party, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Party and an enterprise of the other Party,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Party includes in the profits of an enterprise of that Party - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Party has been charged to tax in that other Party and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned Party if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Party shall make such an adjustment as it considers appropriate to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Parties shall consult each other.
3. The provisions of paragraph 2 shall not apply in case of fraud by one of the concerned enterprises in their transactions leading to an adjustment of profits in accordance with paragraph 1.

ARTICLE 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Party to a resident of the other Party may be taxed in that other Party.
2. However, such dividends may also be taxed in the Party of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that Party, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Party, the tax so charged shall not exceed:
 - a) 0 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is:
 - i) a company which holds, for an uninterrupted period of at least twelve months, directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends; or
 - ii) a pension fund, provided that such dividends are not derived from the carrying on of a business by the pension fund or through an associated enterprise; and
 - b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, “jouissance” shares or “jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the tax legislation of the Party of which the paying company is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Party, carries on business in the other Party of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Party independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Party derives profits or income from the other Party, that other Party may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other Party or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other Party, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other Party.

ARTICLE 11

INTEREST

1. Interest arising in a Party and paid to a resident of the other Party may be taxed in that other Party.
2. However, such interest may also be taxed in the Party in which it arises and according to the laws of that Party, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Party, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest shall be exempted from tax in the Party in which it arises if it is:
 - a) interest paid in respect of a loan granted or a credit extended by an enterprise to another enterprise;
 - b) interest paid in respect of a loan granted, guaranteed or insured or a credit extended, guaranteed or insured under a scheme organised by a Party or one of its political subdivisions or local authorities in order to promote export;
 - c) interest paid to a pension fund;
 - d) interest paid to the other Party or one of its political subdivisions or local authorities.
4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. However, the term "interest" shall not include for the purpose of this Article penalty charges for late payment or interest regarded as dividends under paragraph 3 of Article 10.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Party, carries on business in the other Party in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Party independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Party when the payer is a resident of that Party. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Party or not, has in a Party a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Party in which the permanent establishment or fixed base is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Party, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

ARTICLE 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Party and paid to a resident of the other Party shall be taxable only in that other Party if such resident is the beneficial owner of the royalties.
2. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including software as well as cinematograph films and films or tapes for television or radio broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Party, carries on business in the other Party in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Party independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Royalties shall be deemed to arise in a Party when the payer is a resident of that Party. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Party or not, has in a Party a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Party in which the permanent establishment or fixed base is situated.
5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Party, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Party from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Party may be taxed in that other Party.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Party has in the other Party or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Party in the other Party for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other Party.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Party in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3 shall be taxable only in the Party of which the alienator is a resident.

ARTICLE 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Party in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that Party unless he has a fixed base regularly available to him in the other Party for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other Party but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term “professional services” includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

ARTICLE 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20 salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Party in respect of an employment shall be taxable only in that Party unless the employment is exercised in the other Party. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other Party.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Party in respect of an employment exercised in the other Party shall be taxable only in the first-mentioned Party if:
 - a) the recipient is present in the other Party for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the taxable period concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other Party, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other Party.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Party in which the place of effective management of the enterprise is situated.

ARTICLE 16

COMPANY MANAGERS

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Party in his capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Party may be taxed in that other Party.

The preceding provision shall also apply to payments derived in respect of the discharge of functions which, under the laws of the Party of which the company is a resident, are regarded as functions of a similar nature as those exercised by a person referred to in the said provision.
2. Remuneration derived by a person referred to in paragraph 1 from a company which is a resident of a Party in respect of the discharge of day-to-day functions of a managerial or technical, commercial or financial nature, and remuneration received by a resident of a Party in respect of his day-to-day activity as a partner of a company, other than a company with share capital, which is a resident of a Party, shall be taxable in accordance with the provisions of Article 15, as if such remuneration were remuneration derived by an employee in respect of an employment and as if references to the “employer” were references to the company.

Article 17**ARTISTES AND SPORTSMEN**

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Party as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Party, may be taxed in that other Party.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Party in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. Where a resident of a Party derives income referred to in paragraph 1 or 2 and such income is taxable in the other Party on a gross basis, that income shall, upon request before July 1 of the year next following the year in which the personal activities are exercised, be taxed on a net basis in that other Party.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the activities exercised in a Party are wholly or mainly supported from public funds of the other Party or a political subdivision or a local authority thereof. In such case, income derived from such activities shall be taxable only in that other Party.

ARTICLE 18**PENSIONS**

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Party in consideration of past employment shall be taxable only in that Party.
2. Notwithstanding the provisions in paragraph 1 of this Article, pensions and other similar payments made under the provisions of the social security legislation of a Party or under a public scheme organised by that Party in order to supplement the benefits of its social security legislation shall be taxable only in that Party.

ARTICLE 19**GOVERNMENT SERVICE**

1. Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Party or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that Party or subdivision or authority shall be taxable only in that Party. However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Party if the services are rendered in that Party and the individual is a resident of that Party who:
 - a) is a national of that Party; or

- b) did not become a resident of that Party solely for the purpose of rendering the services.
- 2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Party or a political subdivision or a local authority thereof, to an individual in respect of services rendered to that Party or subdivision or authority shall be taxable only in that Party. However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Party if the individual is a resident of, and a national of, that Party.
- 3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and to pensions in respect of services rendered in connection with a trade or business carried on by a Party or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 20

PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

- 1. A professor, teacher or researcher who makes a temporary visit to a Party for a period not exceeding two years for the purpose of teaching or conducting research at an officially recognised university, college, school, or other similar educational institution, and who is a resident of the other Party shall be exempt from tax in the first-mentioned Party in respect of remuneration from such teaching or research.
- 2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to remuneration received in consideration for research carried on not in the public interest, but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

ARTICLE 21

STUDENTS AND BUSINESS APPRENTICES

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Party a resident of the other Party and who is present in the first-mentioned Party solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that Party, provided that such payments arise from sources outside that Party.

ARTICLE 22

OTHER INCOME

- 1. Items of income of a resident of a Party, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Party.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Party, carries on business in the other Party through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Party independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Party not dealt with in the foregoing articles of the Agreement and arising in the other Party may also be taxed in that other Party if these items are not taxed in the first-mentioned Party.

Article 23

MISCELLANEOUS

A person that is a resident of a Party and derives income from the other Party shall not be entitled to relief from taxation otherwise provided for in this Agreement if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of such item of income to take advantage of the provisions of this Agreement.

ARTICLE 24

METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of the Isle of Man, double taxation shall be avoided as follows:
 - a) When imposing tax on its residents the Isle of Man may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income, which, according to the provisions of this Agreement, may be taxed in Belgium.
 - b) Where a resident of the Isle of Man derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Belgium the Isle of Man shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Belgium. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Belgium.
 - c) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph b), where a company which is a resident of the Isle of Man holds, for an uninterrupted period of at least twelve months, directly at least 10 per cent of the capital of a company which is a resident of Belgium paying dividends, the Isle of Man shall exempt from tax the dividends paid to the company which is a resident of the Isle of Man by the company which is a resident of Belgium.

2. In the case of Belgium, double taxation shall be avoided as follows:

- a) Where a resident of Belgium derives income, not being dividends, interest or royalties, which may be taxed in the Isle of Man in accordance with the provisions of this Agreement, and which are taxed there, Belgium shall exempt such income from tax but may, in calculating the amount of tax on the remaining income of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if such income had not been exempted.

However, in the case of a company which is a resident of Belgium, where the Manx tax is less than 10 per cent of the net amount of the income referred to in this sub-paragraph, Belgium shall not exempt that income, but reduce to a third the Belgian tax which is proportionally relating to that income, calculated as if that income were income from Belgian sources.

The preceding provisions of this sub-paragraph shall also apply to income treated as dividends under Belgian law, which is derived by a resident of Belgium from a participation in an entity that derives its status as such from the laws of the Isle of Man, where that entity has not been taxed as such in the Isle of Man, provided that the resident of Belgium has been taxed in the Isle of Man on his share of the income of that entity. The exempted income is the income received after deduction of the costs incurred in Belgium or elsewhere in relation to the management of the participation in the entity.

- b) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph a) of this paragraph and any other provision of this Agreement, Belgium shall, for the determination of the additional taxes established by Belgian municipalities and conurbations, take into account the earned income (revenus professionnels or beroepsinkomsten) that is exempted from tax in Belgium in accordance with sub-paragraph a) of this paragraph. These additional taxes shall be calculated on the tax which would be payable in Belgium if the earned income in question had been derived from Belgian sources.
- c) Dividends derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of the Isle of Man shall be exempt from the corporate income tax in Belgium under the conditions and within the limits provided for in Belgian law. However, this exemption shall apply when the income out of which the dividends are paid is taxed in the Isle of Man at a rate of not less than 10 per cent.
- d) Subject to the provisions of Belgian law regarding the deduction from Belgian tax of taxes paid abroad, where a resident of Belgium derives items of his aggregate income for Belgian tax purposes which are interest or royalties, the Manx tax levied on that income shall be allowed as a credit against Belgian tax relating to such income.
- e) Where, in accordance with Belgian law, losses incurred by an enterprise carried on by a resident of Belgium in a permanent establishment situated in the Isle of Man have been effectively deducted from the profits of that enterprise for its taxation in Belgium, the exemption provided for in sub-paragraph a) shall not apply in Belgium to the profits of other taxable periods attributable to that establishment to the extent that those profits have also been exempted from tax in the Isle of Man by reason of compensation for the said losses.

Article 25**NON-DISCRIMINATION**

1. Nationals of a Party shall not be subjected in the other Party to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other Party in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Parties.
2. Stateless persons who are residents of a Party shall not be subjected in either Party to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the Party concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Party has in the other Party shall not be less favourably levied in that other Party than the taxation levied on enterprises of that other Party carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Party to grant to residents of the other Party any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
4. Contributions to a pension scheme made by or on behalf of an individual who renders dependent personal services in a Party:
 - a) where the pension scheme is recognised for tax purposes in the other Party, and
 - b) in which the individual participated immediately before beginning to provide dependent personal services in the first-mentioned Party, and
 - c) in which the individual participated at a time when that individual was providing dependent personal services in, or was a resident of, the other Party, and
 - d) that is accepted by the competent authority of the first-mentioned Party as generally corresponding to a pension scheme recognised as such for tax purposes by that Party,shall, for a period of 10 years, for the purposes of
 - i) determining the individual's tax payable in the first-mentioned Party, and
 - ii) determining the profits of an enterprise which may be taxed in the first-mentioned Party,be treated in that Party in the same way and subject to the same conditions and limitations as contributions made to a pension scheme that is recognised for tax purposes in that first-mentioned Party.

For the purposes of this paragraph:

 - a) the term “pension scheme” means an arrangement in which the individual participates in order to secure retirement benefits payable in respect of the services referred to in this paragraph; and

- b) a pension scheme is recognised for tax purposes in a Party if the contributions to the scheme would qualify for tax relief in that Party.
- 5. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 5 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Party to a resident of the other Party shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned Party.
- 6. Enterprises of a Party, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Party, shall not be subjected in the first-mentioned Party to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned Party are or may be subjected.
- 7. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

- 1. Where a person considers that the actions of one or both of the Parties result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Parties, present his case to the competent authority of the Party of which he is a resident, or if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Party of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
- 2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Party, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. If an agreement is reached, it shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Parties.
- 3. The competent authorities of the Parties shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement.
- 4. The competent authorities of the Parties shall agree on the measures necessary to carry out the provisions of the Agreement and particularly on the proofs to be furnished by residents of either Party in order to benefit in the other Party from the exemptions or reductions of tax provided for in the Agreement.
- 5. The competent authorities of the Parties shall communicate directly with each other for the application of the Agreement.

6. Where,

- a) under paragraph 1, a person has presented a case to the competent authority of a Party on the basis that the actions of one or both of the Parties have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, and
- b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to paragraph 2 within two years from the presentation of the case to the competent authority of the other Party,

any unresolved issues arising from the case shall be submitted to arbitration if the person so requests. These unresolved issues shall not, however, be submitted to arbitration if a decision on these issues has already been rendered by a court or administrative tribunal of either Party. Unless a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision, that decision shall be binding on both Parties and shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of these Parties.

Article 27

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Parties shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes covered by Article 2, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1.
2. Any information received under paragraph 1 by a Party shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that Party and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Party may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both Parties and the competent authority of the supplying Party authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Party the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Party;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Party;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Party in accordance with this Article, the other Party shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other Party may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Party to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed so as to permit a Party to decline to supply information requested by the other Party because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interest in a person. In order to obtain such information the tax administration of the requested Party shall have the power to ask for the disclosure of information and to conduct investigations and hearings notwithstanding any contrary provisions in its domestic tax laws. Banking records will be exchanged only upon request. If the request does not identify both a specific taxpayer and a specific bank or financial institution, the competent authority of the requested Party may decline to obtain any information that it does not already possess.
6. Penalties provided by the domestic tax laws of the requested Party for a person failing to give information relevant for carrying out its domestic tax laws shall apply as if the obligation to give information foreseen in paragraph 5 was an obligation provided by the domestic tax laws of the requested Party.
7. Where a person refuses to give information requested within the framework of this Article or fails to give such information within the time required by the tax administration of the requested Party, the requested Party may bring appropriate enforcement proceedings against such person.
8. If specifically requested by the competent authority of a Party, the competent authority of the other Party shall provide information under this Article in the form of depositions of witnesses and authenticated copies of unedited original documents (including books, papers, statements, records, accounts and writings).
9. The requested Party may allow representatives of the requesting Party to enter the requested Party to attend interviews of individuals and examinations of books and records. Such interviews or examinations shall take place under the conditions and within the limits agreed upon by the competent authorities of both Parties.

ARTICLE 28

ASSISTANCE IN THE COLLECTION OF TAXES

1. The Parties shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Article 1. The competent authorities of the Parties may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.
2. The term “revenue claim” as used in this Article means any amount owed in respect of taxes covered by the Agreement, together with interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement.

3. When a revenue claim of a Party is enforceable under the laws of that Party and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that Party, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that Party, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Party. That revenue claim shall be collected by that other Party in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other Party.
4. When a revenue claim of a Party is a claim in respect of which that Party may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that Party, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Party. That other Party shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other Party even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned Party or is owed by a person who has a right to prevent its collection.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by a Party for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that Party, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that Party by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by a Party for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that Party, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Party.
6. Proceedings with respect to the existence, validity or amount of a revenue claim of a Party shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Party.
7. Where, at any time after a request has been made by a Party under paragraph 3 or 4 and before the other Party has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned Party, the relevant revenue claim ceases to be
 - a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned Party that is enforceable under the laws of that Party and is owed by a person who, at that time, cannot under the laws of that Party, prevent its collection; or
 - b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned Party in respect of which that Party may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection

the competent authority of the first-mentioned Party shall promptly notify the competent authority of the other Party of that fact and, at the option of the other Party, the first-mentioned Party shall either suspend or withdraw its request.
8. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Party the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Party;
 - b) to carry out measures which would be contrary to public policy (ordre public);

- c) to provide assistance if the other Party has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice; or
- d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that Party is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Party.

ARTICLE 29

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 30

ENTRY INTO FORCE

1. Each Party shall notify the other Party of the completion of the procedures required by its laws for the bringing into force of this Agreement. The Agreement shall enter into force from the date on which the later of these notifications is received.
2. The provisions of the Agreement shall have effect:
 - a) with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after January 1 of the year next following the year in which the Agreement entered into force;
 - b) with respect to taxes, other than taxes due at source, on income of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the Agreement entered into force.

ARTICLE 31

TERMINATION

This Agreement shall remain in force until terminated by a Party but either Party may terminate the Agreement by giving to the other Party written notice of termination not later than the 30th June of any calendar year from the fifth year following that in which the Agreement entered into force. In the event of termination before July 1 of such year, the Agreement shall cease to have effect:

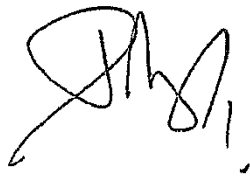
- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable from January 1 of the year next following the year in which the notice of termination is given;

- b) with respect to taxes other than taxes due at source on income of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the notice of termination is given.

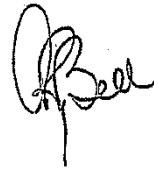
IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Brussels, this sixteenth day of July 2009, in the English language.

FOR THE KINGDOM OF BELGIUM:

FOR THE ISLE OF MAN:

PROTOCOL

At the moment of signing the Agreement between the Kingdom of Belgium and the Isle of Man for the avoidance of double taxation and the prevention of tax fraud with respect to taxes on income, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Agreement.

It is understood that:

1. The provisions of the Agreement shall not prevent the application of the Agreement in the form of an exchange of letters between the Isle of Man and the Kingdom of Belgium providing for measures equivalent to those laid down in Council Directive 2003/48/EC on taxation of savings income in the form of interest payments signed on 19 November 2004.
2. An item of income derived through an entity that is fiscally transparent under the laws of either Party shall be considered to be derived by a resident of a Party to the extent that the item is treated for purposes of the tax laws of such Party as the income of a resident.
3. **Ad Article 3, paragraph 1, d):**

In the case of the Isle of Man the term “person” includes a trust where and only to the extent to which such a trust is subject to Manx income tax.
4. **Ad Article 9, paragraph 3:**

For the purposes of the application of paragraph 3 of Article 9 the competent authorities of the Parties shall consult each other.
5. **Ad Article 15, paragraph 1:**

An employment is exercised in a Party where the activity in respect of which the salaries, wages and other similar remuneration are paid, is effectively carried on in that Party, this means where the employee is physically present in that Party for the exercise of that activity.
6. **Ad Article 23:**

In no case shall the provisions of the Agreement be construed so as to prevent a Party from applying the provisions of its national law relating to the prevention of tax fraud.
7. **Ad Article 28:**

The provisions of Article 28 shall only apply if, after the signing of this Agreement, the Isle of Man signs with a third party an agreement which provides for assistance in the collection of taxes. In such a case the provisions of Article 28 shall apply from the date on which the agreement between the Isle of Man and that third party shall have effect.
8. The provisions of the Agreement which are drafted according to the corresponding provisions of the OECD Model Convention on Income and on Capital shall generally be expected to have the same meaning as expressed in the OECD Commentary thereon. The understanding in the preceding sentence will not apply with respect to the following:
 - a) any reservations or observations to the OECD Model or its Commentary by either Party;

- b) any contrary interpretations in this Protocol;
- c) any contrary interpretation in a published explanation by one of the Parties that has been provided to the competent authority of the other Party prior to the entry into force of the Agreement;
- d) any contrary interpretation agreed on by the competent authorities after the entry into force of the Agreement.

The OECD Commentary - as it may be revised from time to time - constitutes a means of interpretation in the sense of the Vienna Convention of 23 May 1969 on the Law of Treaties.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Brussels, this sixteenth day of July 2009, in the English language.

FOR THE KINGDOM OF BELGIUM:

FOR THE ISLE OF MAN:

